

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (orgánu oprávněného ke jmenování) ze dne 11. července 2019, jímž byl žalobce varován;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise (OOJ) ze dne 27. března 2017 znovu projednat případ [*důvěrně*] ⁽¹⁾;
- přiznal žalobci náhradu zvláštní nemajetkové újmy v celkové výši 30 000 eur, kterou mu má vyplatit Evropská komise;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, tedy z neodpovídajících opatření ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku vyneseného Tribunálem, a z porušení zásady *ne bis in idem*.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, z porušení zásady řádné správy, zejména povinnosti projednávat záležitosti nestranně a spravedlivě, z porušení zásady presumpce neviny a z porušení práva na obhajobu.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení článku 266 SFEU, z porušení procesních pravidel použitelných na správní šetření a disciplinární řízení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z návrhu na náhradu zvláštní újmy vzniklé v důsledku shora uvedených pochybení.

⁽¹⁾ Důvěrné údaje jsou skryty.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2020 – Target Brands v. EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)

(Věc T-221/20)

(2020/C 201/65)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Spojené státy) (zástupce: A. Norris, Barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Španělsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie art class – Přihláška č. 16 888 737

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2020, ve věci R 1596/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zamítl rozhodnutí o námitce ohledně veškerých zbývajících sporných výrobků;
- alternativně vrátil věc zpět EUIPO k novému posouzení;
- uložil náhradu nákladů řízení, které vynaložila v souvislosti s touto žalobou, odvoláním před odvolacím senátem a námitkou.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2020 – CH a CN v. Parlament**(Věc T-222/20)**

(2020/C 201/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: CH a CN (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- rozhodl, že je jejich žaloba přípustná;
- zrušil napadená rozhodnutí v rozsahu, v němž nepřijímají konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování;
- uložil žalovanému, aby každému z nich zaplatil částku určenou *ex aequo et bono* na 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené překročením přiměřené lhůty, navýšenou o úroky z prodlení do úplného zaplacení;
- uložil žalovanému, aby každému z nich částku zaplatil určenou *ex aequo et bono* na 100 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené nepřijetím konečného stanoviska k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, navýšenou o úroky z prodlení do úplného zaplacení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Parlamentu ze dne 13. září 2019, kterými orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv v reakci na žádosti žalobců o pomoc nepřijal konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, překládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti poskytnout pomoc a článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) z důvodu, že orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv tím, že nepřijal konečné stanovisko k existenci oznámených skutečností spočívajících v psychickém obtěžování, nesplnil svou povinnost poskytnout pomoc, kterou musí dodržovat.